

at gå længere end det, EU på nuværende tidspunkt tillader, godt kunne være et led i en sådan strategi og også en strategi, som kunne opmuntre producenter til at producere uden anvendelse af de her bromerede flammehæmmere for på den måde ligesom at gå ind i et nyt marked?

Kl. 12.00

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Hvis sagen imod forventning skulle gå Danmark imod, er der jo kun den vej at skabe en ny proces i Europa-Parlamentet med henblik på at få det her forbud igennem. Og den proces er vi villige til at lægge op til og deltage i, i det omfang at der er dokumentation for, at det er fornuftigt.

Jeg kan ikke deltage i hr. Per Clausens frygt for, at EF-Domstolen er et politisk organ eller lader sig påvirke politisk. Jeg tror, de træffer de afgørelser, de skal og i henhold til gældende EU-regler. Vi stoler på, at ad den vej kan vi komme videre, og vi stoler i det hele taget på hele regimet omkring REACH, hvor vi tror at det her behandles bedst.

Formanden:

Tak til hr. Christian Wedell-Neergaard.

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.01

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges

Johs. Poulsen (RV):

Kemikalier, hormonforstyrrende stoffer, i det her tilfælde bromerede flammehæmmere, som vi har som særligt emne i det her beslutningsforslag, er alt sammen udtryk for stoffer, enten overordnet eller mere præcist, som påvirker os på forskellige måde i vores hverdag og i vores liv, og som vi efter Det Radikale Venstres mening skal være meget, meget opmærksomme på, fordi det efter vores opfattelse i en lang række sammenhænge må vurderes at være noget af det, der er en af de allerstørste risikoen for vores miljø og ikke mindst for vores sundhed.

Derfor ser vi også med sympati på, at man fra Enhedslistens side har fremsat det her beslutningsforslag. Fra Det Radikale Venstres side er vi positive over for en meget skrap kurs på området her over for den del af de bromerede flammehæmmere, som vi ved, eller som vi har mistænkt for, eller som vi har klare indikationer på er meget, meget problematiske.

Vi er i forlængelse af den debat, der allerede har været om sagen, naturligvis af den opfattelse, at i det omfang det kan lykkes at få internationale aftaler – og det vil jo i praksis først og fremmest sige EU-aftaler på området – som er så stærke som muligt, er vi stærkt interesseret i, at det sker, og vi vil understøtte ethvert tiltag, som går i retning af enten at skabe rammerne om eller direkte lave de her aftaler.

Og ligesådan vil vi i opfølgningen og evalueringen af nogle af de tiltag, der allerede er gjort i EU-sammenhæng på REACH-området, have en tilgang, der hedder, at vi skal forsøge at komme så langt som overhovedet muligt, fordi vi som sagt efter vores opfattelse står med nogle af de allermest problematiske områder, når vi beskæftiger os med kemikalier, i det her tilfælde hormonforstyrrende stoffer, bromerede flammehæmmere. Det er et sted, hvor man efter vores opfattelse skal være så forsigtig som muligt og derfor også bruge mange redskaber.

Det bringer mig over til det næste, at vi, såfremt det ikke er muligt at komme så langt, som man kunne ønske sig, på den internationale arena, helt klart er villige til også at se på, hvilke redskaber der kan tages i brug nationalt. Vi mener sådan set heller ikke, det behøver at være et modsætningsforhold. Vi mener, der er en række situationer, hvor man kan anvende fornuftige nationale redskaber til at understøtte en strategi, der skal presse også den internationale dagsorden i så positiv en retning som overhovedet muligt. Der ser vi gerne på mulighederne for også at kigge på nationale redskaber.

Vi har allerede diskuteret nogle af dem i debatten i dag. Hr. Steen Gade har været inde på spørgsmålet om indkøbsaftaler, og det er jo givet, at allerede der har man en påvirkningsmulighed, der ikke nødvendigvis er reguleret internationalt eller sat nogen form for hindringer op for. Og det er et godt eksempel på et af de steder, hvor man naturligvis skal forsøge at gå så langt som overhovedet muligt i forsøget på at få – i det her tilfælde – bromerede flammehæmmere ud af vores miljø.